

عنوان مقاله:

بررسی مولفه های پایداری در شعر سیاوش کسرایی

محل انتشار:

نخستین همایش ادبیات مقاومت با محوریت شهدای دانشجو استان خراسان شمالی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سیدمصطفی حسینی - موسسه (محل تحصیل): دانشگاه فرهنگیان خراسان شمالی . پردیس امام محمد باقر بجنورد

رضی غلامعلی تبار فیروزجایی - دانشگاه فرهنگیان خراسان شمالی . پردیس امام محمد باقر بجنورد

خلاصه مقاله:

سیاوش کسرایی شاعری است که صمیمیت و خلوص وی، اشعارش را چون منشوری گردانیده که هر آینه، مفاهیمی چون امید، آزادی و صلح را انعکاس میدهد. هر چند کسرایی عضو حزب توده بود ولی از سیاست های تسامحی حزب نسبت به رژیم سرباز میزند و فریاد ها و دلاوری های رزمندگان را در شخصیت و شعر خویش استحاله میکند و منش رمانتیسمی خویش را به سوی شعر خلق و پایداری سوق میدهد. علی رغم آن که اشعار کسرایی یکی از پایه های ادبیات پایداری ایران در بدو تشکیلش بوده و این که او نمونه های فراوانی از سرودهای مقاومتی دارد ولیکن تا به حال تحقیقی مجزا و پژوهشی اختصاصی در باب مولفه های پایداری شعر وی صورت نگرفته است؛ بنابراین در این جستار اهتمام ما بر این است که در ابتدا تعریف و پیشینه ای از ادبیات پایداری در ایران و توضیحاتی از شرایط تاریخی آن دوران کشور ارایه دهیم. درخاتمه بر آنیم اشعار شاعر را بر اساس دسته بندی موضوعی ادبیات پایداری که از کتاب بررسی موضوعات پایداری در شعر ایران و جهان نوشته عبدالجبار کاکایی استخراج نموده ایم؛ طبقه بندی نموده، در سه بخش اصلی طرح آرمان، دعوت به مقاومت و توصیف فاجعه، مفاهیمی چون نمادها، اساطیر، آزادی، صلح، وطن، مبارزه، اوضاع جامعه و ... را با روش توصیفی-تحلیلی، خصوصیات کمی و کیفی اشعار کسرایی را تاویل و تشریح نماییم

کلمات کلیدی:

سیاوش کسرایی، آزادی، ادبیات پایداری، حزب توده، صلح، مبارزه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/746930>

